

засели са привременно въ едно превъсходно мѣсто помежду горитѣ Сиерра д'Ока и Сiera де-Монкайо, които отдѣлятъ Навара отъ Старата и Нова Кастилія. Голѣмъ единъ пѣтъ води презъ тѣзи горы, и които отиватъ отъ Пампелуна въ Бургосъ или въ Мадритъ принудены сѣ да минѣтъ презъ Сиерра де-Монкайо, на която дивитѣ видѣ, стрѣмнитѣ канары и тъмнитѣ усой покъртахъ тогасъ очудванъето на пѣтниците и на живописцыгѣ. Тѣзи и другы преимущества очаровахъ капетанина; тамъ той съгледа една гостинница, доста хубава на гледъ, и въ превъсходно положеніе, уединено, пустынно, осѣнявано отъ гѣстъ лѣсъ, и не далечъ отъ пѣтя. Той купи и заплати въ брой за тѣзи гостинница, на която направил чикитѣ поправки и сичкитѣ украсенія които мисляше за нужды. Станъ прочее той гостинникъ за удоволствіе; и понеже туй званіе бѣ майчино му, то туй чудесно извършаше длѣжноститѣ си, и безъ да му пречи туй отъ да прави като гражданинъ чести пѣтуванія четиридесетъ или петдесетъ мили на около, по търговскы предирітія и за другы нѣкои спекуляціи, както го видѣхмы въ достопамятныя день на възстаніето, което описахмы, да са отличи въ Пампелуна относительно до въпроса за наварекитѣ привилегіи.

На тогози въ рѣцѣтъ бѣ влѣтълъ горкыйтъ Пикильо. Като видѣ дѣтето че слѣзва скритою и нощемъ отъ богата кѣща, капетанинтъ съзе испърво добро понятіе за него, помисли го за, събратъ или поне за младъ ученикъ на занаята. Но простодушіето на Пикильо и невиннитѣ му отговори направихъ го подиръ малко да разумѣе че е измаменъ; но можеше да са образува: бѣше младъ, а Жуанъ-Батиста отъ своя си опытъ знаеше че който начене младъ, лесно успѣва! Капетанинтъ бѣше чловѣкъ предусмотрителенъ, имаше умъ изобрѣтателенъ и дѣятельность необыкновенна: често му бѣ минавало презъ умъ, че едно дѣте способно, духовито и довѣрчиво поради възраста си, могло бы да принесе значителны услуги на дружината, която той имаше чести да у-